

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Waldemar Płóciennik (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **Z. O.**

skazanej z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2024 r.

z urzędu, kwestii wznowienia postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2024 r., sygn. akt V KK 149/23, o oddaleniu kasacji obrońcy jako oczywiście bezzasadnej

p o s t a n o w i ł

- 1. na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wznowić postępowanie kasacyjne;**
- 2. uchylić postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2024 r., wydane w sprawie V KK 149/23, o oddaleniu jako oczywiście bezzasadnej kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej Z. O. i kasację tę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izbie Karnej w postępowaniu kasacyjnym;**
- 3. kosztami postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

[SOP]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 23 marca 2022 r., sygn. akt II K 676/20, Z.O. została uznana za winną popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k., za co wymierzono jej m.in. karę trzech lat pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonej i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, wyrokiem z dnia 15 listopada 2023 r., sygn. akt IV Ka 495/22, utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy. Wyrok Sądu odwoławczego zaskarżony został kasacją obrońcy skazanej. Postanowieniem z dnia 23 lutego 2024 r., V KK 149/23, Sąd Najwyższy w składzie: SSN Antoni Bojańczyk, oddalił kasację obrońcy skazanej jako oczywiście bezzasadną. W dniu 6 marca 2024 r. w Sekretariacie Wydziału V Izby Karnej Sądu Najwyższego zarejestrowane zostało pod sygnaturą V KO 22/24 pismo skazanej zatytułowane: „Wniosek o zbadanie przesłanki określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. uzasadniającej wznowienie postępowania na podstawie art. 542 § 1 k.p.k.”. W uzasadnieniu pisma wskazano, że jego autorka domaga się wznowienia postępowania kasacyjnego „z uwagi na wystąpienie naruszeń zgodnie z pkt 1 uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r. (...) i uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. (...)”. Mimo lakoniczności, pismo to w oczywisty sposób wskazuje, że w ocenie skazanej, zaistniała podstawa wznowienia postępowania kasacyjnego z urzędu z uwagi na to, że orzeczenie o oddaleniu kasacji wydał sąd nienależycie obsadzony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, iż Sąd Najwyższy orzekający w niniejszej sprawie podziela utrwalony już pogląd o dopuszczalności wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego z powodu zaistnienia bezwzględnej przyczyny uchylecia orzeczenia, stosownie do art. 542 § 3 k.p.k. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 czerwca 2023 r., II KO 73/22, z dnia 21 czerwca 2023 r., V KO 30/22, z dnia 27 czerwca 2023 r., III KO 84/21 i III KO 15/22, z dnia

18 października 2023 r., I KO 33/23, z dnia 6 listopada 2023 r., I KO 56/23 i z dnia 19 marca 2024 r., II KO 18/24).

Wskazane w piśmie skazanej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2024 r., V KK 149/23, o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej wydane zostało przez sędziego Antoniego Bojańczyka, który uzyskał nominację do Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3).

W takiej sytuacji zachodzi okoliczność określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady sądu, stanowiąca uwzględnianą z urzędu bezwzględną przyczynę odwoławczą. Wynika to w sposób jednoznaczny z pkt 1 uchwały trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20. Uchwała ta ma moc zasady prawnej, wiążąc wszystkie składy Sądu Najwyższego zgodnie z art. 87 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zob. w tym przedmiocie postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21, z dnia 29 września 2021, V KZ 47/21 i z dnia 21 stycznia 2022 r., III CO 6/22; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2022 r., III PZP 1/22 i uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2023 r., II KB 10/22 i z dnia 13 kwietnia 2023 r., III CB 6/23). Przeprowadzoną przez Sąd Najwyższy w powołanych orzeczeniach wykładnię przepisów Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy o Sądzie Najwyższym, w powiązaniu z wykładnią przepisów konwencyjnych dokonaną przez powołane w tych orzeczeniach rozstrzygnięcia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, ten skład Sądu Najwyższego uznaje za trafną i do niej się w tym miejscu odwołuje, uznając ją za własną.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wznowić postępowanie kasacyjne, uchylić opisane na wstępie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2024 r. i przekazać kasację obrońcy skazanej do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu w postępowaniu kasacyjnym.

Waldemar Płóciennik Włodzimierz Wróbel Eugeniusz Wildowicz

[ms]